

Συμβουλίου Επικρατείας: 2005/90**Πηγή: Δ.Ε.Ν 47/91 σελ. 178**

Αναγγελία ατυχήματος εκτός εργασίας

Οι προθεσμίες του άρθρου 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας ισχύουν και για την αναγγελία ατυχήματος εκτός εργασίας. Οι προθεσμίες αυτές είναι αποκλειστικές και δεν αναστέλλονται παρά μόνο αν συντρέχουν γεγονότα που συνιστούν ανωτέρα βία. Έννοια ανωτέρας βίας.

Εισηγητής: ΑΘ. ΤΣΑΜΠΑΣΗ

Δικηγόροι: Αν. Πετρόγλου, Ιω. Ευαγγελόπουλος

Δια του άρθρου 22 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ ορίζεται ότι υποχρεούνται εις δήλωσιν παντός εκτός εργασίας επισυμβάντος ατυχήματος ο ησφαλισμένος και, εν αδυναμία ή θανάτω τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα, ως και ο τας πρώτας βοήθειας παρασχών ιατρός και ότι δήλωσις των ως άνω υποχρέων απευθύνεται εντός των αυτών προθεσμιών και υπό τους προβλεπομένους τύπους δια τα εν εργασία ατυχήματα. Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, θέσιν αναγγελίας εργατικού ή εκτός εργασίας ατυχήματος, επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος, ως και δήλωσις αυτού προς ιατρόν, νοσοκομείον ή κλινικήν συμβεβλημένους μετά του ιδρύματος, εφ'όσον όμως η δήλωσις αύτη δεν περιορίζεται εις απλήν μνείαν των συμπτωμάτων της παθήσεως, αλλά περιέχει συγχρόνως και περιγραφήν των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών.

Εκ των διατάξεων των άρθρων 21 και 22 αι οποίαι έχουν εφαρμογήν επί εργατικού και εκτός εργασίας ατυχήματος, προκύπτει ότι αι προς αναγγελίαν του ατυχήματος τασσόμεναι προθεσμίαι είναι αποκλειστικάί, αι δε μετά την πάροδον τούτων υποβαλλόμεναι δηλώσεις είναι απαράδεκτοι. Εξυπακούεται όμως ότι, οσάκις συντρέχουν γεγονότα συνιστώντα ανωτέραν βίαν, αι προθεσμίαι αύται αναστέλλονται κατά τας γενικάς αρχάς του δικαίου ασχέτως προς την υπό του άρθρου 21 παράγρ. 5 προβλεπομένην δυνατότητα αποδοχής εκπροθέσμων δηλώσεων, διότι αι διατάξεις αύται δεν αποσκοπούν εις τον αποκλεισμόν της λόγω ανωτέρας βίας αναστολής των ως είρηται προθεσμιών, εφ' όσον χρόνον διαρκεί αύτη, το οποίον, άλλως μόνο δια ρητής διατάξεως θα ηδύνατο να γίνη. Ανωτέραν δε βίαν συνιστούν πραγματικά περιστατικά επαγόμενα απόλυτον αδυναμίαν του υποχρέου να υποβάλη, αυτός ή δι' άλλου προσώπου, την δήλωσιν περί του ατυχήματος.